

In woord en draad

Een brief aan

Donasse Le Latteur

MICCA

Lieve Donasse,

Vier eeuwen later past wat van jouw leven is overgebleven in enkele regels.

Donasse Le Latteur. Zesenvijftig jaar. Weduwe van Jean Le Louchier, die men Gouverneur noemde. Ellezelles. En dan die ene datum; 10 maart 1599.

Alsof een mensenleven zo klein kan worden.

De oude stukken vertellen vooral over het einde. Over beschuldiging, veroordeling en straf. Op 10 maart werd je gewurgd en daarna verbrand. Wat je daarvoor jarenlang bent geweest; dochter, vrouw, buurvrouw, vriendin, misschien moeder; kreeg veel minder reden om opgeschreven te worden.

Daar moest ik aan denken toen ik jouw moederkenszak maakte.

Het is geen bijzonder voorwerp. Dat is precies waarom ik het voor jou koos. Vrouwen droegen zulke zakken bij zich om hun kleine bezittingen in te bewaren. Geld, sleutels, een stuk brood, naaigerief, kruiden; dingen die je nodig had en daarom dicht bij je lichaam hield.

Ik maakte de jouwe van donkere IJslandse wol. Stevig genoeg om gebruikt te worden. Op het donkere breiwerk liet ik groene stengels en blaadjes groeien. Niet omdat ergens geschreven staat dat jij kruiden verzamelde. Ik wilde je geen leven toeschrijven waarvoor geen bewijs bestaat. De planten horen bij de zak; bij het dagelijkse werk van vrouwen, bij wat verzameld, bewaard en meegenomen werd.

De bodem haakte ik als een zeshoek. Een sterke vorm die haar evenwicht vindt in de verbinding van haar zijden. Misschien koos ik die vorm ook omdat jouw geschiedenis zo uit evenwicht is geraakt. Van de beschuldiging bleef veel meer bewaard dan van de vrouw die eraan voorafging.

Ik kan dat niet herstellen.

Maar ik kan wel iets maken dat niet over jouw proces gaat.

Een gebruiksvoorwerp. Iets dat aan een rok had kunnen hangen en mee had kunnen bewegen tijdens een gewone dag. Een zak waarin kleine, waardevolle dingen veilig konden worden opgeborgen.

Misschien is dat wat ik je met dit ontwerp het liefst teruggeef; niet het beeld waaronder je veroordeeld werd, maar iets van het gewone leven dat daarvoor lag.

Je naam staat er opnieuw bij.

Donasse Le Latteur.

Niet als heks.

Als vrouw.